

Kwartaalbericht over het wel en wee op onze boerderij

Nr 47 - Herfst 2015

Vallende blaadjes etc.

En dan kom je op een ochtend in september vroeg buiten, je kijkt om je heen, je steekt je neus in de lucht en constateert: de herfst is in aantocht. Opeens is de zomer (bijna) voorbij. Geen straf vinden we, want elk seizoen heeft zijn charmes. Wel een boel gedoe met vallende blaadjes harken (denk: kubieke meters) en gevallen kastanjes rapen (denk: tientallen kilo's). Maar wat geeft het – een prachtig seizoen met heerlijk weer om buiten te werken, met fijne totaal verregende weekenddagen die prima excuses vormen om kranten en boeken te lezen, musea te bezoeken, en te doen alsof je de werkplaats opruimt (terwijl je gewoon CD'tjes gaat draaien en je oude houtbewerkingsblaadjes nog eens leest). Gras maaien wordt lastiger want er zijn minder droge dagen. Sloten (laten) uitmaaien, wintervoer voor de vogels bestellen, stookhout inslaan (en opstapelen), plant- en bollenplannen voor de wintermaanden maken, de laatste zomergroenten uit de moestuin halen, toch nog een keer de heg snoeien prima, het is herfst!

Kleine jongetjes worden groot

Ze hebben het reuze gezellig met zijn zessen in de standweide, beetje eten, beetje luieren, beetje ravotten. Maar ja, het moment begint toch naderbij te komen dat we weer afscheid gaan nemen van de bokjes. Nooit leuk, maar wel nodig. Vooral ook omdat twee van de zes niet (goed) gecastreerd zijn en het dientengevolge tamelijk dubieus begint te ruiken in de buurt van de weide. En ook in de buurt van onszelf, als we de weide in geweest zijn om ze te voeren. De grootste van de twee staat ook de hele dag zich een beetje uit te sloven in de buurt van waar de dames geit zich bevinden. Daar zitten gelukkig dan nog wel de nodige schrikdraadjes tussen, maar als het aan hem lag ... De dames zijn vooralsnog niet bijster geïnteresseerd. Even hadden we twijfels bij Liesje, maar toen we het bokje vervolgens aan een riempje er bij haalden leverde dat alleen maar een hele hoop gedoe en een ingewikkelde knoop van riempjes op. Het kostte nog de nodige moeite om die weer uit de war en ieder weer terug in de eigen weide te krijgen. Niet echt een doorslaand succes.

Maar goed, in het ergste geval sturen we de dames gewoon weer uit logeren bij ons vaste adres in Hagestein. En dan maar hopen dat als volgend jaar de

lammetjes geboren worden de verdeling jongetjes / meisjes wat gunstiger uitpakt!

Bijen ingewinterd

Voor dit jaar zijn we klaar met de bijen. Na een goede uitwintering in maart, twee keer honing slingeren begin en midden zomer, en inwinteren eind augustus / begin september zijn onze acht (jawel) volkjes op zichzelf aangewezen tot aan het volgende voorjaar. Ze hebben het eigenlijk prima gedaan en je hoort ons niet klagen over de bijenstand (we houden onze vingers gekruist). Twee collega-imkers hebben we elk met een volkje blij kunnen maken. Een keer hebben we bij een collega-imker die met vakantie ging, een zwerm kunnen scheppen (zie de vorige nieuwsbrief). De komende maanden gaan we wellicht een bijenstal maken op het voorlandje, tegen de rand van de bosschage aldaar: een overkapte plek waar ze droog en beschut staan (en wij ook), met een mooi begroeid sedumdak en met wanden van gevlochten, nog te oogsten knotwilg. Denken we. Want zo is het met de plannen hier: er kan van alles tussen komen en je bent zomaar een-twee seizoenen verder met dergelijke bouw- en knutselprojecten, leert de ervaring.....

Ruilen maar!

Dit weekend hebben we op de Zandberg de tuinclub ontvangen voor een jaarlijks terugkerend evenement: de najaarsruilbeurs. De leden (er zijn er totaal 45 en de meesten daarvan komen ook daadwerkelijk) verzamelen zich met medeneming van alles wat ze aan zaadjes, plantjes, stekjes en andere tuingerelateerde zaken teveel hebben. Ook neemt iedereen iets lekkers mee zoals taart, quiches, koekjes en andere hartige en zoete hapjes. De gastheer en gastvrouw (wij dus, in dit geval) zorgen voor de vloeibare versnaperingen. Zodra het startschot wordt gegeven barst het spektakel los. Van te voren heeft iedereen natuurlijk al gekeken wat er zoal in de aanbieding is, en nu stort men zich daar in volle overgave op. Wel in goede harmonie ruilen overigens: gelukkig laten de meeste planten en stekjes zich makkelijk verdelen of scheuren. En soms ben je de gelukkige winnaar, en soms grijp je er net naast. Maar gezellig is het hoe dan ook altijd, en na afloop gaat niemand met lege handen of een hongerig gevoel naar huis.

Wel blijven er altijd een paar van die zieligerds over die niemand wil hebben. Sneu natuurlijk, zo'n plantje heeft ook gevoel. Gelukkig is De Zandberg groot genoeg om

daar nog een plekje aan te bieden want we laten hier niemand verkommeren. Alleen wel lastig dat je soms niet weet wat het eigenlijk is. Wordt het nou 40 cm, of 4 m hoog? Moet het in de zon, in de schaduw, op zand of op klei? Zit er nou echt in wat er op het kaartje / stickertje staat of is dat potje gewoon hergebruikt? Geen idee. Ach ja, we proberen zo goed mogelijk uit te zoeken wat het is en dan zien we volgend jaar wel weer. En als we het dan toch liever niet willen houden, nemen we het gewoon weer mee naar de volgende ruilbeurs!

Aan de slag rond de poel

Johan Cruyff zou het gezegd kunnen hebben: "Als je niets doet, wordt het een chaos". Dit keer slaat het niet op de abominabele prestaties van het Nederlands elftal, maar op het dichtgroeien van onze poel, deze zomer. Een van de betere Zandbergacties dit jaar was het toegankelijk maken van ons voorland door aanleg van een tractorbestendig bruggetje zodat we het gebied rondom de poel kunnen maaien. Ziet er prima uit, leuk om over de uitgemaaide paden het voorland te bewandelen: daardoor is dat stuk terrein er veel meer bij gaan horen. Maar daar gaan de waterplanten in onze poel niet langzamer van groeien. We hebben daarom eind augustus twee keer twee dagen besteed aan het leeghalen van de poel en het weghalen van de directe omgroeiing. Met het waadpak erin en maar trekken, aan al die rietstengels. Alles op de kant gooien en afvoeren.

Dat betekende kubieke meters groensels, waarna de poel er ongeveer zes keer zo groot bij lag. Een prima

klusje, ook mooi op tijd in het jaar zodat de kikkers zich kunnen gaan ingraven voor de winter zonder dat er nog een verstorende loonwerker in oktober langs komt om met grof geweld de zaak leeg te halen. Is nu milieuvriendelijk helemaal door onszelf gedaan.

Herfstklusjes

En het gaat allemaal maar door en door: geen weekend zonder een fijn werklijstje (waarop natuurlijk ook regelmatig “bitterballen eten” en “lol maken” staan want dat zijn ook best fijne klusjes). In de herfst staat er bijvoorbeeld hout bestellen op het lijstje, en dan wordt er het weekend daarop zomaar vier kuub kachelhout bij het hek gestort. Heb je na een halve dag kruien en stapelen een prima voorraad hout onder het afdak liggen om er tot aan het voorjaar warmpjes bij te zitten. Of de stal moet worden uitgemest. Moet je alleen wel een paar weekenden vooruit denken: stal leegmaken betekent plaats bij de compostbakken hebben. Betekent compostbak leeg maken door aarde over de groentebedjes te verspreiden. Betekent groentebedjes ompsitten en/of frezen. Betekent bedjes leeg maken door aardappelen en uien te oogsten. En over oogsten gesproken: er zijn veel appels dit jaar zodat we een paar keer naar de Mobipers zullen gaan. Ook zijn er veel eikels (aan de boom) maar dat is wat minder nuttig – we hebben juist dit jaar geen biggen en heel veel hebben we er dus niet aan dat het dit jaar absoluut een mastjaar is. Iemand die herfststukjes wil komen maken?

Tenslotte

Nog een paar korte nieuwsberichten:

- De vluchtelingenproblematiek is niet aan De Zandberg voorbijgegaan. Dat wil niet zeggen dat er momenteel een Syrisch gezin bij ons inwoont (maar het zou van harte welkom zijn), wel dat we een kleine bijdragen proberen te leveren. Mary-Ann heeft zeepjes gemaakt en daarvan mocht je er één of twee meenemen als dank voor een donatie in onze box voor

Vluchtelingenwerk. Ze kon EUR 115 overmaken. En Robert heeft na een oproep in Utrecht grootschalig onderbroeken ingeslagen bij de HEMA voor het steunpunt in de Jaarbeurs. Best fijn, nieuw ondergoed, na een reis vanuit Afrika of het Midden-Oosten. Neem ook actie!

- Onze prima vakantie was dit jaar grotendeels thuis, maar we konden dankzij één van onze oppassers (nogmaals bedankt, Alexandra!) midden in onze vakantie nog een midweek weg. We zijn een paar dagen naar Maastricht en een paar dagen naar Leuven geweest. Prima steden, wat gefietst en gewandeld, en steeds heerlijk (buiten) gegeten. En inmiddels wordt de oppas-pool uitgebreid met Maddie waarvoor geiten melken geen geheimen meer heeft, dus stay tuned voor meer tripjesnieuws.

Tot de volgende nieuwsbrief!